

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-7C/125/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1110231312
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mgr. Miriam Plavčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2018:1110231312.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v právnej veci žalobcu: Lawyers Group s.r.o., so sídlom Prievozská 37, Bratislava, IČO: 46 524 185 zastúpeného: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody, takto

rozhodol:

I. Súd konanie zastavuje v časti, v ktorej pôvodný žalobca vzal žalobu späť procesným návrhom zo dňa 20.02.2012.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 14.07.2010 sa pôvodne jediný žalobca proti žalovanému domáhal náhrady škody vo výške 40.816.844,99 €, pozostávajúcej:

a) zo sumy 37.981.814,38 € ako škody spôsobenej porušením práva na prístup súdu tým, že došlo k premlčaniu práv na zaplatenie pohľadávok žalobcu, čo spôsobilo nevyhmáateľnosť jeho pohľadávok a zánik majetkových práv žalobcu k istine

b) zo sumy 1.899.090,70 € ako ušlého zisku, pretože žalobca nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré by nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok a príslušenstva

c) zo sumy 738,80 € ako materiálnej škody vyjadrujúcej úročenie finančného kapitálu, ktorý má viazaný v dôsledku nákupu súdnych pohľadávok

d) zo sumy 84.461,10 € ako materiálnu škodu za vynaložené súdne poplatky, trovy právneho zastúpenia a náklady za telekomunikačné, poštovné, administratívne a tmočnicke výdaje

e) zo sumy 850.740,00 € ako náhrady nemajetkovej ujmy.

2. Tvrdená škoda mala podľa žaloby vzniknúť nezákonným postupom Okresného súdu Prievidza, spočívajúcom v tom, že odmietol prijať podania žalobcu zo dňa 19.10.2006 urobené elektronickými prostriedkami, kedy žalobca postupoval v súlade s vtedy platnou právnou úpravou a podal žaloby na DVD nosiči, t.j. elektronickými prostriedkami so zaručeným elektronickým podpisom. Okresný súd Prievidza odmietol podania zapísať s odôvodnením, že nemá k dispozícii elektronickú podateľňu a elektronické dokumenty vrátil žalobcovi. Po uplynutí časového úseku v domnení, že Okresný súd Prievidza odstránil technické nedostatky na jeho strane, opätovne podal všetky žaloby rovnakou formou. Okresný súd Prievidza opätovne jeho žaloby neakceptoval. Nezákonnosť postupu Okresného súdu Prievidza potvrdil aj ESLP rozhodnutím zo dňa 16.06.2009 a ÚS SR rozhodnutím IV. ÚS 35/08 zo dňa 14.10.2008.

3. Predmetom neprijatých žalôb boli pohľadávky žalobcu na nezaplatené koncesionárske poplatky, ktoré žalobca nadobudol na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.07.2005 v spojení dvoma Realizačnými zmluvami od Slovenského rozhlasu. Žalobca takto nadobudol celkom 355.917 pohľadávok za odplatu 105.756.690,- Sk.

4. Žalobcovi sa podarilo na základe dohody uzavrieť s množstvom dlžníkov dohodu, najčastejšie išlo o situáciu, keď prijal od dlžníka sumu 1.000,- Sk, čím došlo k zániku celej pohľadávky s príslušenstvom, pričom celková hodnota pohľadávky bola mnohonásobne vyššia. Voči dlžníkom, ktorí odmietli vyššie uvedený postup bol žalobca nútený podať žaloby na súd. Tieto žaloby spracoval a umiestnil ich na DVD nosiče.

5. Vyššie opísaným postupom vznikla žalobcovi

a) materiálna škoda, spočívajúca v:

- zániku majetkových práv; pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním došlo k premlčaniu práv na zaplatenie súdne uplatnených pohľadávok a ich príslušenstva

- ušlom zisku; pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním žalobca nemohol po dobu dlhšiu ako dva roky podnikateľsky zužitkovať finančné prostriedky, ktoré by nadobudol prevodom alebo úhradou súdne uplatnených pohľadávok;

- úročení finančného kapitálu poškodeného; pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním mal a stále má žalobca bez akéhokoľvek výnosu viazaný finančný kapitál, ktorý investoval do nákupu súdne uplatnených pohľadávok;

- nákladoch žalobcu: pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním žalobca musel bez akejkoľvek náhrady vynaložiť náklady na ochranu svojho práva na prístup k súdu a na ochranu majetkových práv.

b) nemajetková ujmu spočívajúca v satisfakcii; pretože z viny okresného súdu a v priamej príčinnej súvislosti s jeho protiprávnym konaním žalobca utrpel masívny a mnohokrát sa opakujúci zásah do základných práv, najmä práva na prístup k súdu a právna vlastníť majetok.

6. Žalobca tvrdil, že majetková škoda mu vznikla vo výlučnej príčinnej súvislosti s porušením čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, konkrétne porušením práva na prístup k súdu. Neprijatím žalôb okresný súd vylúčil účinok ustanovenia § 112 veta prvá OZ a vystavil žalobcu zamietnutia podaných žalôb v prípade uplatnenia námietky premlčania. Toto riziko nemôže byť kompenzované ani deklaráciou zachovania právnych účinkov spätne ku dňu ich neprijatia. Porušenie jeho práv deklaroval aj ÚS SR v náleze sp. zn. III. ÚS/7/07 zo dňa 20.12.2007. Záver Ústavného súdu Slovenskej republiky, obsiahnutý vo vyššie citovanom rozhodnutí, stanovujúci zachovanie právnych účinkov podania k 24.07.2006 v konfrontácii s reálnymi možnosťami všeobecných súdov (faktickými aj právnymi) neobstojí a je pre žalobcu právne neudržateľný. Rozhodnutie ústavného súdu nezbavilo žalobcu rizika premlčania jeho majetkových práv. Naopak, žalobca bude musieť v množstve ústne prejednávaných sporov čeliť námietkam premlčania. Postoj zákonných sudcov k otázke uplatnenia práva na súde (§112 Občianskeho zákonníka) je nepredvídateľný a to aj vo vzťahu k ust. §56 ods.6 zákona č.38/1993 Z.z. (o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov), ktorý určuje záväznosť právnych názorov ústavného súdu obsiahnutých v odôvodnení rozhodnutia len v prípadoch, ak ústavný súd zrušil právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah a vec vrátil na ďalšie konanie. V danom prípade, však nešlo o kasačné rozhodnutie a ústavný súd rozhodnutím korigoval stav nečinnosti všeobecného súdu. Okresný súd tak tým, že spôsobil premlčanie práva na zaplatenie pohľadávky z koncesionárskeho poplatku, zamedzil uplatňovaniu súvisiaceho práva na poplatok z omeškania. Spôsobil preto žalobcovi materiálnu škodu vo výške poplatku z omeškania.

7. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy žalobca odôvodnil tým, že ide o spravodlivú satisfakciu za mnohonásobné a výrazné porušenie práva na prístup súdu, ktoré spôsobili žalobcovi stav právnej neistoty. Požadovaná satisfakcia podľa žalobcu nastoľuje spravodlivú rovnováhu medzi poškodeným záujmom a protiprávnym správaním. Výšku nemajetkovej ujmy žalobca vyčíslil vo výške 660 € za každé jednotlivé porušenie, pričom sumu 660 € vyvodil z priemeru podľa rozhodovacej činnosti ÚS SR v obdobných veciach.

8. K žalobe bolo pripojené rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 35/08-149 zo dňa 14.10.2008. V žalobe žalobca označil nasl. dôkazy, ktoré k žalobe neboli pripojené:

- výpis z obchodného registra žalobcu;

- rámcová zmluva o postúpení pohľadávok z 15.07.2005 (je súčasťou súdneho spisu OS BA I, sp.zn.: 7C 144/2006);

- realizačná zmluva č. 1 z 20.09.2005 (je súčasťou súdneho spisu OS BA I, sp.zn.: 7C 144/2006);

- realizačná zmluva č.2 z 27.01.2006 (je súčasťou súdneho spisu OS BA I, sp.zn.: 7C 144/2006);

- rozsudok OS BA I. zo dňa 20.10.2008, sp.zn.: 7C 144/2006
- Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody;
- Žiadosť o informácie k aktuálnemu stavu konania;
- Rozsudok ECHR zo dňa 16.06.2009;
- Úradný záznam OS Čadca vo veci prijatia DVD nosičov;
- DVD nosič obsahujúci detail každého dlhu;

9. Listiny označené v predchádzajúcom bode žalobca doručil súdu dňa 03.08.2010 (čl. 67).

10. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 15.04.2011(čl. 83) tak, že žiadal žalobu ako právne neopodstatnenú zamietnuť v celom rozsahu. V časti o zapltenie nemajetkovej ujmy vo výške 850.740,00 € žiadal zastaviť konanie z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci s odkazom na konanie pred ESLP, kde ESLP rozsudkom zo dňa 16.06.2009 rozhodol o viacerých sťažnostiach žalobcu tak, že okrem iného priznal žalobcovi sumu 10.000,00 € a s odkazom na konanie pred Ústavným súdom SR (ďalej len „ÚS SR“), kde ÚS SR nálezom zo dňa 24.06.2008, sp. zn. II. ÚS 149/08 a nálezom zo dňa 14.10.2008, sp. zn. IV. ÚS 35/08 rozhodol o viacerých sťažnostiach žalobcu tak, konštatoval porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru, žalobcovi však požadovanú satisfakciu nepriznal. Samotný nesprávny úradný postup žalovaný nenamietal, avšak vzniesol námietku premlčania s odôvodnením, že k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť dňa 24.07.2006 a od tohto dňa do podania žaloby podľa žalovaného premlčacia doba uplynula. Ku škode žalovaný uviedol, že žalobcovi nič nebránilo, aby neprijaté žaloby podal v písomnej forme a teda s poukazom na § 415 a 417 bol názoru, že žalobca svojim konaním nepredchádzal riziku vzniku škody tým, že nevyužil iné spôsoby podania. Žalovaný poprel, že by k zániku majetkových práv žalobcu došlo z dôvodu ich premlčania. Poukázal na ustanovenia § 79 a 82 O.s.p. s tým, že zákonný predpoklad o tom, že konanie je začaté dňom doručenia návrhu nemožno vylúčiť prípadným nesprávnym úradným postupom súdu. Návrhy teda boli podané dňom 24.07.2006 a preto tvrdenie žalobcu o možnom neúspechu v konaní v dôsledku premlčania neobstoí. Z nálezov ÚS SR je podľa žalovaného nepochybné, že okresný súd mal povinnosť vyplývajúcu z O.s.p. rešpektovať a teda zaregistrovať podania žalobcu k dátumu ich prvého predloženia súdu, preto z dôvodu neprijatia podaní súdom žalobcovi nevznikla a ani nemohla vzniknúť majetková škoda. Z vyjadrení okresných súdov podľa žalovaného nevyplýva, že postup žalobcu svedčil o tom, že by mal záujem o úspešné uplatnenie predmetných nárokov súdnou cestou, keď žalobca po zavedení elektronickej podateľne začiatkom roka 2007, t.j. len niekoľko mesiacov od podania návrhov opätovne bezvýsledne žiadali o dodatočné predloženie návrhov. V prípade niektorých súdov, ktoré DVD nosiče nevrátili a následne žaloby prijali malo byť podľa žalovaného zistené, že návrhy vykazovali viaceré procesné nedostatky a ani v jednej veci nebol zapltený súdny poplatok. Súdy preto začali odstraňovať vady a následne boli viaceré konanie zastavené pre nezapltenie súdneho poplatku alebo odmietnuté pre neodstránenie väd. Napriek tomu, že tieto návrhy neboli premlčané, žalobca v nich nepokračoval. Bez ohľadu na vyššie uvedené skutočnosti je žalobca povinný predložiť dôkazy preukazujúce pri každej individuálnej pohľadávke existenciu odporcu, právoplatné rozhodnutie súdu o zamietnutí návrhu pre vznesenú námietku premlčania a na preukázanie vymožitelnosti pohľadávky od odporcu v čase, kedy malo dôjsť k predpokladanému vydaniu súdneho rozhodnutia. Podľa žalovaného si žalobca Návrhmi uplatňoval len istinu bez poplatkov z omeškania, ktoré si v žalobe vyčíslil až na 37.967.038,44 €, preto mu škoda v uvedenom rozsahu vzniknúť nemohla ani v prípade premlčaní predmetných nárokov. Podľa žalovaného žalobca nepreukázal ani nárok na zapltenie súm 1.899.090,70 € a 738,80 € - nárok na náhradu škody titulom ušlého zisku a úročení finančného kapitálu zo žaloby nie je zrejmé ani preskúmateľné, akým spôsobom a z akej výšky si predmetné čiastky žalobca uplatňuje; chýba akákoľvek špecifikácia nárokov. Samotné prejednanie veci v primeranej lehote nezaručuje vymožitelnosť priznaných nárokov, nie je zrejmé kedy a či vôbec by boli jednotlivé pohľadávky zo stany povinných zapltené a teda nie je možné ani stanoviť termín, od ktorého by reálne žalobca finančné prostriedky mohol využívať. K nároku na náhradu nemajetkovej ujmy s odkazom na § 17 ods. 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. považoval nárok žalobcu za nedôvodný z dôvodu, že ani ÚS SR nevzhliadol dôvody pre priznanie finančného zadostučinenia a tento nárok mu podľa žalovaného nemožno priznať ani s prihliadnutím na procesný postup žalobcu v namietaných konaniach.

11. Dňa 09.05.2011 žalobca súdu doručil nasledujúce listinné dôkazy (čl. 113):

- Sprievodný list k návrhu zo dňa 30.03.2006
- List OS Prievidza zo dňa 31.03.2006, Spr. 500/2006; na preukázanie, že OS Prievidza neprijal podania vyhotovené žalobcom v elektronickej forme zákonným spôsobom a predložené súdu na DVD nosiči
- Vyjadrenie MSSR zo dňa 31.03.2006, č.: 3554/2006-50
- List MSSR zo dňa 03.04.2006, č.: 3554/2006-50

- Stanovisko k odmietnutiu podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísanými zaručeným elektronickým podpisom podľa zákona zo dňa 26.04.2006
- Sprievodný list k návrhu zo dňa 27.04.2006
- List OS Prievidza zo dňa 27.04.2006, Spr. 959/2006; na preukázanie, že OS Prievidza neprijal podania vyhotovené žalobcom v elektronickej forme zákonným spôsobom a predložené súdu na DVD nosiči
- Sprievodný list k návrhu zo dňa 11.10.2006
- List OS Prievidza zo dňa 20.10.2006, Spr. 1187/2006; na preukázanie, že OS Prievidza neprijal podania vyhotovené žalobcom v elektronickej forme zákonným spôsobom a predložené súdu na DVD nosiči
- List OS Prievidza zo dňa 22.04.2008, Spr. 247/2008, týkajúci sa DVD nosičov doručených z ÚS SR
- List OS Prievidza zo dňa 25.07.2008, Spr. 247/2008
- Výzva OS Prievidza zo dňa 05.09.2008, Spr. 853/2008 na zaslanie podaní zo dňa 24.07.2006 urobených elektronickou formou a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom
- Odpoveď spol. Lawyer Partners a.s. zo dňa 09.09.2008 adresovaná OS Prievidza na výzvu na predloženie DVD nosiča
- List OS Prievidza zo dňa 20.01.2009, Spr. 1158/2008; žiadosť o zaslanie podania zo dňa 11.10.2006
- List spol. Lawyer Partners a.s. zo dňa 23.01.2009 adresovaný k Spr. 1158/2008 na OS Prievidza, ktorým bolo oznámené, že DVD nosiče nie sú momentálne k dispozícii spoločnosti, pretože boli predložené ESLP

Zároveň navrhol vypočutie svedkov:

- Y. K. I., ktorá pôsobila v rozhodnom období vo funkcii riaditeľky súdnej správy OS Prievidza;
- R. N. Y., ktorá pôsobila v rozhodnom období vo funkcii predsedníčky OS Prievidza;
- R. R. Q., ktorá v rozhodnom období bola poverená riadením sekcie civilného práva Ministerstva spravodlivosti SR.

12. Podaním zo dňa 06.06.2011 (č.l. 121) žalobca súdu predložil znalecký posudok, ktorý podľa žalobcu preukazuje nemožnosť vyhotovenia kópií DVD nosičov obsahujúcich v elektronickej forme predmetné návrhy, nakoľko tieto sú z pohľadu informačných technológií využívaných pri aplikácii zaručeného elektronického podpisu v administratívnom styku jedinečné.

13. Podaním zo dňa 06.06.2011 (čl. 150) sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovaného nasledovne:

- k námietke prekážky rozhodnutej veci uviedol, že primerané zadost'učinenie, o ktorom rozhoduje ÚS SR nemožno stotožniť s odškodným ako náhradou nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Vznik právne významného dôvodu na odškodnenie resp. na náhradu nemajetkovej ujmy podľa citovaného ustanovenia nevylučuje, by sa za to isté správanie bolo priznané finančné zadost'učinenie. ÚS SR nemôže priznať odškodnenie podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. V žiadnom konaní nebolo doposiaľ rozhodnuté o odškodnení žalobcu, ktoré je uplatnené v tomto konaní

- k otázke premlčania doplnil, že podľa jeho názoru nárok premlčaný nie je pretože za deň, kedy sa žalobca dozvedel o škode podľa jeho názoru nemožno považovať deň, kedy sa uskutočnil nesprávny úradný postup. Vo vzťahu k materiálnej škode v dôsledku premlčania jeho pohľadávok začala podľa žalobcu premlčacia lehota plynúť dňom, kedy sa žalobca dozvedel, že došlo k premlčaniu, čo podľa žalobcu mohlo byť najskôr 24.07.2009. Premlčanie potom nastalo najskôr dňa 24.01.2013.

- k otázke nesprávneho úradného postupu na následnej škode žalobca opätovne argumentoval tým, že nesprávnym úradným postupom, t.j. nezaregistrovaním žalôb objektívne zabránil žalobcovi vo vykonávaní jeho práv priznaných mu právnym poriadkom. Deň doručenia návrhov nemožno stotožňovať s okamihom podania. K doručeniu návrhu s účinkom začatia konania dochádza až po završení právom upraveného procesu upraveného v § 139 vyhlášky č. 543/2005 Z.z.. V danom prípade podľa žalobcu nedošlo k okamihu podania návrhov na súd s platným právnym účinkom začatia konania. Súdy podľa žalobcu nie sú schopné vrátiť čas a vykonať vo vzťahu k elektronicke spracovaným návrhom procedúru prijatia podania tak, aby nedošlo k vytvoreniu prekážky premlčania. Súd nemôže vzhľadom na zásadu legality konať na základe súdneho rozhodnutia spôsobom, ktorý zákon nestanovuje. Možnosť elektronického podania bola zo strany štátu akceptovaná až po viac ako dvoch rokoch od podania uskutočneného žalobcom. Podľa žalobcu až završením procedúry prijatia žaloby, t.j. vydaním potvrdenia o pridelení veci sa beh premlčacej doby preruší.

- k zániku práva žalobcu na uplatnenie poplatkov z omeškania poukázal žalobca na § 9 ods. 1 zákona č. 212/1965 Z.z. v spojení s § 8 citovaného zákona a uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd neprijal návrhy na zaplatenie koncesionárskych poplatkov, došlo k pretrhnutiu postupu, ktorý je nevyhnutné pre vznik oprávnenia na ďalšie vymáhanie poplatkov z omeškania, teda príslušenstva koncesionárskych poplatkov. Preto v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom došlo k vzniku škody v podobe zániku práva na vymáhanie príslušenstva koncesionárskych poplatkov

- vo vzťahu k spôsobu vybavovania žalôb žiadal, aby súd na argumenty žalovaného v tomto smere neprihliadal, pretože je podľa neho je nutné zaoberať sa iba návrhmi, ktoré boli adresované Okresnému súdu Prievidza.

14. Podaním zo dňa 20.06.2011(čl. 157) žalobca navrhol, aby na preukázanie jeho nároku súd zabezpečil ako dôkaz rozdeľovník MS SR z ktorého majú vyplývať údaje o zavádzaní systému elektronickej podateľne. K podaniu bolo pripojené Vyjadrenie OS Vranov nad Topľou.

15. Dňa 07.07.2011 bola súdu doručená na základe jeho žiadosti fotokópia listu zo dňa 31.03.2006 a zo dňa 03.04.2006 zo spisu Ministerstva spravodlivosti SR (ďalej len „MS SR“) vedeného pod sp. zn. 3554/2006-50 (čl. 153). Následne dňa 21.09.2011 bola súdu doručená odpoveď MS SR na výzvu súdu, kde MS SR uviedlo, že neeviduje žiaden rozdeľovník, z ktorého by mali vyplývať údaje o zavádzaní systému elektronickej podateľne na všeobecných súdoch v rokoch 2007-2008.

16. Podaním zo dňa 24.10.2011, doručeným súdu dňa 24.10.2011 (čl. 170), žalovaný navrhol spojenie predmetného konania, č. 7C/125/2010, s konaním č. 14C/124/2010, nakoľko v daných konaniach sú totožné strany konania a žalobca namieťa rovnaké pochybenie a uplatňované nároky skutkovo spolu súvisia. K procesnému návrhu sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 07.11.2011, doručeným súdu dňa 10.11.2011(čl. 199) tak, že so spojením vecí nesúhlasí. Súd o tomto návrhu žalovaného rozhodol uznesením zo dňa 19.01.2012, č.k. 7C/125/2010-207, ktorým návrh na spojenie vecí zamietol.

17. Na pojednávaní konanom dňa 27.10.2011 bola vypočutá svedkyňa R.. R. Q., svedkyňa Y.. K. I. a svedkyňa R.. N. Y.. Žalobca navrhol vypočutie nasledujúcich svedkov: T.. L. Š. z pracoviska Okresný súd Prievidza - k otázke ako bolo naložené s podaniami žalobcu, T.. A. V., ministerku spravodlivosti H.. N. Ž., T.. R. F., K.. L. F., T.. R.. U.C. T., T.. R.. Y. T. ako aj zapožičanie spisu z OS BA II sp. zn. 15C/44/07, náhodných právoplatne skončených spisov pre objasnenie toho ako súdy v daných prípadoch postupujú, ďalej spis OS Zvolen sp. zn.I 16C/133/2009. K návrhu na výsluch označených svedkov žalovaný uviedol, že ich výsluch je podľa neho neúčelný a nehospodárny

18. Podaním zo dňa 05.01.2012 (čl. 201) navrhol žalovaný, aby súd ustanovil žalobcovi povinnosť zložiť preddavky na trovy konania. K tomuto sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 15.02.2012 tak, že so zložením preddavku na trovy konania nesúhlasí, nakoľko je podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodený od súdnych poplatkov a istina požadovaná v tomto konaní neprevyšuje 400-násobok životného minima. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril podaním zo dňa 12.03.2012. O predmetnom návrhu súd rozhodol uznesením zo dňa 10.01.2013, č.k. 7C/125/2010-282, v ktorom uložil žalobcovi zložiť preddavok na trovy konania vo výške 2.040.820,00 €.

19. Dňa 20.02.2012 (čl. 220) bolo súdu doručené podanie žalobcu, v ktorom špecifikuje/spresňuje žalobný petit tak, že žiada aby súd rozhodol:

- medzitýmnym rozsudkom tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla žalobcovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza, pretože tento neprijal návrhy na začatie občianskeho súdneho konania podané elektronicou formou dňa 19.10.2006

- rozsudkom tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi:

a) istinu tvorenú sumou koncesionárskych poplatkov vo výške 14.775,94 €

b) príslušenstvo tvorené sumou poplatkov z omeškania vo výške 37.967.038,44 €

c) príslušenstvo tvorené sumou nákladov spojených s uplatnením istiny vo výške 84.033,59 €

d) 850.740,00 € ako náhradu nemajetkovej ujmy

Žalobca zároveň uviedol, že netrvá na nasledujúcich nárokoch:

- náhrade škody špecifikovanej v žalobe pod bodom A.2 (ušlý zisk) - poznámka súdu: uplatnený vo výške 1.899.090,70 €

- náhrade škody špecifikovanej v žalobe pod bodom A.3 (úročenie finančného kapitálu) - poznámka súdu: uplatnený vo výške 738,80 €

- náhrade škody špecifikovanej v žalobe pod bodom A.4 (trovy právneho zastúpenia zaplatené zástupcovi JUDr. Pavelkovi a JUDr. Fridrichovi za zastupovanie pred ÚS SR) - poznámka súdu: uplatnený vo výške 427,51 €,

spolu vo výške 1.900.257,01 €. Uznesením zo dňa 15.03.2012, č.k. 7C/125/2010-242, súd konanie zastavil v časti o zaplatenie istiny 427,51 € na základe uvedeného procesného návrhu, ktorý vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby.

20. Dňa 15.03.2012 (čl. 233) boli na pojednávaní vypočutí svedkovia K.. F. a R.. T.. Žalobca doložil do spisu DVD nosič, ktorého obsahom bolo meno, adresa, variabilný symbol dlžníka a dlžná suma vložená do časovej osi a z toho vyplývajúca istina a poplatok z omeškania.

21. Podaním zo dňa 06.02.2013 (č.l. 291), doplneným podaním zo dňa 04.03.2013 (č.l. 318) sa žalobca odvolal proti uzneseniu zo dňa 10.01.2013, č.k. 7C/125/2010-282, ktorým mu súd uložil povinnosť zložiť

preddavok na trovy konania vo výške 2.040.820,00 €. O odvolaní Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením zo dňa 28.06.2013 tak, že odvolanie žalobcu odmietol.

22. Podaním zo dňa 08.02.2013 (čl. 305) žalobca navrhol, aby v časti uplatneného nároku - náhrady škody spočívajúcej v istine, poplatku z omeškania a nákladov spojených s uplatnením istiny v konaní pokračoval so spoločnosťou Lawyers Group s.r.o., na ktorú žalobca predmetné pohľadávky postúpil. K podaniu bola pripojená Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2012.

23. Uznesením zo dňa 03.04.2014, č.k. 7C/125/2010-340, súd konanie zastavil z dôvodu, že žalobca si nespĺnil povinnosť zložiť preddavok na trovy konania. Proti tomuto uzneseniu sa žalobca podaním zo dňa 15.05.2014 odvolal. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 30.09.2014, č.k. 11Co/119/2014-359 tak, že odvolanie spoločnosti Lawyers Group s.r.o. odmietol a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil tunajšiemu súdu na ďalšie konanie.

24. O procesnom návrhu žalobcu zo dňa 08.02.2013 (označenom ako návrh na pristúpenie účastníka do konania) súd rozhodol uznesením č.k. 7C/125/2010-364 zo dňa 04.02.2015 tak, že pripustil vstup Lawyers Group s.r.o. ako žalobcu v II. rade.

25. Uznesením zo dňa 10.07.2015, č.k. 7C/125/2010-367, súd konanie o návrhu navrhovateľa v I. rade zastavil z dôvodu nezaplatenia preddavku na trovy konania.

26. Viacerými písomnými podaniami zo dňa 26.2.2016 (čl. 373 -416) doplnil žalobca svoju predchádzajúcu argumentáciu nasledovne:

- k vymožitelnosti pohľadávok, uplatnených na Okresnom súde Prievidza žalobca poukázal na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého je súd aj bez návrhu spotrebiteľa povinný prihliadnúť na premlčanie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi a premlčanie tak nastane ako nezvratný dôsledok aplikácie tohto ustanovenia.

- k námietke prekážky rozhodnutej veci uviedol, že primerané zadostučinenie, o ktorom rozhoduje ÚS SR nemožno stotožniť s odškodným ako náhradou nemajetkovej ujmy podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. Vznik právne významného dôvodu na odškodnenie resp. na náhradu nemajetkovej ujmy podľa citovaného ustanovenia nevylučuje, by sa za to isté správanie bolo priznané finančné zadostučinenie. ÚS SR nemôže priznať odškodnenie podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.. V žiadnom konaní nebolo doposiaľ rozhodnuté o odškodnení žalobcu, ktoré je uplatnené v tomto konaní,

- k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a k zániku práva na uplatnenie poplatkov z omeškania žalobca doplnil, že Nesprávny úradný postup bol medializovaný a žalobca bol vykresľovaný ako výpalník, klamár a vydierač, v dôsledku čoho bol žalobca prinútený k zmene svojho obchodného mena v roku 2007. Vyššie opisované zásahy do dobrého mena povesti žalobcu sú zadokumentované aj v konaní vedenom na OS BA V v konaní sp. zn. 6C/136/07, ktoré viedol žalobca proti Slovenskej televízii, a.s., a v ktorom bolo rozhodol v k prospech žalobcu. Odmietnutie podaní zo strany okresného súdu vyvolalo u žalobcu resp. členov jeho riadiacich orgánov a akcionárov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Nesprávny úradný postup spôsobil zánik podnikateľských aktivít a plánov žalobcu

Žalobca zároveň navrhol, aby na preukázanie výšky škody vykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru ekonómia a manažment, odvetvie kontroling. Žalobca si v konaní uplatňuje účtovnú hodnotu istiny koncesionárskych poplatkov a ich príslušenstva a žiadal, aby ustanovený znalec určil všeobecnú hodnotu týchto pohľadávok. Súčasťou spracovania znaleckého posudku podľa by žalobcu malo byť aj určenie metódy pre výpočet koeficientu vymožitelnosti a jeho následné aplikovanie na okolnosti tohto prípadu. K písomným podaniam priložil nasledujúce listiny:

- doklady o úhrade R.. Y. T.
- Faktúra vystavená R.. Y. T. zo dňa 04.04.2006
- Zápisnica o pojednávaní 16C 163/2011 zo dňa 26.10.2015 (výpoveď R.. T. a Y. k nemajetkovej ujme)
- Otázky pre svedka R.. Y. V. 18Cd 1/2012
- Zápisnica o výsluch svedka R.. Y. V. 18Cd 1/2012
- Čestné prehlásenie R.. Y. T. s osvedčením o pravosti podpisu
- Špecifikácia účelných nákladov a úkonov - fa č.: 3/2006
- Odsúhlasenie záväzkov s prílohou
- Výzva na uhradenie doplatku zmluvnej pokuty
- Dohoda o novácii zo dňa 08.06.2012
- Dodatok č. I k mandátnej zmluve
- Výzva na uhradenie zmluvnej pokuty zo dňa 04.06.2012

27. Uznesením č.k. 7C/12/2010-420 zo dňa 28.03.2018 súd opravil uznesenie č.k. 7C/12/2010-364 v jeho výrokovej časti tak, že výrok tohto uznesenia bude znieť nasledovne: „Súd pripúšťa, aby do konania

v časti o zaplatenie materiálnej škody spočívajúcej v istine, poplatku z omeškania a nákladov spojených s uplatnením istiny, vstúpila namiesto žalobcu spoločnosť Lawyers Group s.r.o., so sídlom Prievozská 37, Bratislava, IČO: 46 524 185 ako žalobca v II. rade.“

28. Pisomným podaním zo dňa 04.05.2018 (čl. 430) žalovaný doplnil svoje vyjadrenia nasledovne:

- k doplneniu argumentácie k nároku na náhradu nemajetkovej ujmy a k zániku práva na uplatnenie poplatkov z omeškania -žalovaný uviedol, že vzhľadom na uznesenie OS BA I zo dňa 10.07.2015, č.k. 7C/125/2010-367 nepovažuje za potrebné na tvrdenia žalobcu o vzniku nemajetkovej ujmy reagovať.

-k návrhu na nariadenie znaleckého dokazovania uviedol, že otázka vymožitelnosti pohľadávok od koncesionárov nie je odbornou otázkou, ale právnou. Vymožitelnosť v tomto kontexte znamená posúdenie, o ktorých návrhoch by súd rozhodol žalobcom požadovaným spôsobom a zároveň ktoré z právoplatne priznaných pohľadávok by boli žalobcom vymožitelné a ktoré nie. Žalovaný uviedol, že mu nie je známy žiadny odbor znaleckej činnosti, ktorého predmetom by bolo vyššie uvedené posudzovanie/odhad. Žalobca pri uplatnení nároku na náhradu škody (jeho vyčíslení) vychádzal z premisy 100% úspešnosti v súdnych konaniach, ktoré inicioval voči koncesionárom. Rozhodovanie súdu je však založené na individuálnom posúdení existencie každej jednej pohľadávky a jej dôvodnosti, pričom v každom jednom konaní mohol byť žalobca rovnako úspešný ako aj neúspešný. Znalecké dokazovanie zároveň predpokladá existenciu skutočností, na ktorých posúdenie je potrebné odborné znalosti. Žalovanej nie je známe, že by mal žalobcom navrhnutý znalecký ústav také odborné znalosti, ktoré by dokázali nahrádzať/predpovedať rozhodovacia činnosť všeobecných súdov, ktorá by v kontexte námietok žalobcu bola podmienená aj konaním koncesionárov (vznesením námietky premičania). Rovnako žalobca pri vyčíslení materiálnej škody vychádzal aj zo 100% úspešnosti vo vzťahu k vymáhaniu potenciálne priznaných nárokov od koncesionárov. Žalovanej nie je známe ani to, že by mal žalobcom navrhnutý znalecký ústav také odborné znalosti, ktorými by dokázal bez akýchkoľvek pochybností vyčísliť vymožitelnosť súdom priznaných pohľadávok žalobcovi. Vyhotovenie znaleckého posudku o vyššie uvedenej otázke tak podľa žalovaného nie je spôsobilé vznik škody preukázať, pretože výsledok súdneho konania je podmienený nielen činnosťou súdu, ale aj činnosťou samotných sporových strán

- k listinám predloženým žalobcami v ich posledných podaniach žalovaný uviedol, že pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku v časti trov konania, je relevantné primárne vyhodnotenie dôvodnosti nároku na náhradu škody v podobe samotných koncesionárskych poplatkov, nakoľko všetky ďalšie zložky uplatňovanej náhrady škody priamo závisia od vzniku škody v podobe samotných koncesionárskych poplatkov. Keďže žalobca vznik škody v podobe „premičaných“ koncesionárskych poplatkov nepreukázal, posudzovanie vzniku škody v podobe vyčíslených trov konania je zbytočné.

29. Súd vykonal dokazovanie listinami, tvoriacimi obsah súdneho spisu, výsluchom svedkov: R.. R. Q., svedkyňa Y.. K. I. a svedkyňa R.. N. Y., K.. F., R.. T., oboznámením obsahu CD nosiča pripojeného k podaniu žalobcu zo dňa 19.10.2010, oboznámil sa s ostatným obsahom súdneho spisu a s rozhodnutiami označenými/predloženými stranami v konaní.

Z nesporných tvrdení strán sporu mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav:

30. Z Listu Okresného súdu Prievidza zo dňa 31.03.2006 (čl. 93) má súd za preukázané, že dňa 31.03.2006 bolo tomuto súdu doručené podanie advokáta R.. T. - sprievodný list spolu s DVD nosičom, podľa ktorého mali byť na priloženom DVD nosiči žaloby na vydanie platobných rozkazov. Súd podanie R.. T. vrátil z dôvodu, že nebol technicky vybavený na jeho prijatie.

31. Z Listu Okresného súdu Prievidza zo dňa 27.07.2006 (čl. 102) má súd za preukázané, že dňa 26.07.2006 bolo tomuto súdu doručené podanie advokáta R.. T. - sprievodný list spolu s DVD nosičom, podľa ktorého mali byť na priloženom DVD nosiči žaloby na vydanie platobných rozkazov. Súd podanie R.. T. vrátil z dôvodu, že nebol technicky vybavený na jeho prijatie.

32. Z Listu Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.10.2006 (čl. 105) má súd za preukázané, že dňa 19.10.2006 bolo tomuto súdu doručené podanie advokáta R.. T. - sprievodný list spolu s DVD nosičom, podľa ktorého mali byť na priloženom DVD nosiči žaloby na vydanie platobných rozkazov. Súd podanie R.. T. vrátil z dôvodu, že nebol technicky vybavený na jeho prijatie.

33. V konaní nebolo sporné, že žaloby na uvedených nosičoch boli žaloby pôvodného žalobcu, vystupujúceho pod predchádzajúcim obchodným menom.

34. Európsky súd pre ľudské práva rozsudkom zo dňa 16.06.2009 rozhodol, že prišlo k porušeniu č. 6 ods. 1 Dohovoru sťažovateľka- žalobca v tomto konaní- sa sťažovala, že bolo porušené jej právo na prístup k súdu v tom, že zainteresované okresné sudy odmietli evidovať jej žaloby podané v elektronickej podobe.

35. Žalobca u žalovaného dňa 02.12.2009 podal dve žiadosti o prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 05.11.2009, pričom týmito žiadosťami nebolo vyhovené.

36. Nálezom IV. ÚS 35/08-149 zo dňa 14.10.2008 ÚS SR rozhodol, že Okresný súd Prievidza porušil základné právo obchodnej spoločnosti L. a.s. na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd neprijatím jej podania z 11.10.2006, urobeného elektronickou formou a podpísaného zaručeným elektronickým podpisom. Prikázal Okresnému súdu Prievidza konať vo veci podania sťažovateľa z 19.10.2006. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nebolo vyhovené. Primerané zadostučinenie sťažovateľovi priznané nebolo z dôvodu, že samotné deklarovanie porušenia práv sťažovateľa považoval súd za dostatočné.

37. Súd nevykonal dôkaz znaleckým dokazovaním na určenie všeobecnej hodnoty istiny koncesionárskych poplatkov a ich príslušenstva na preukázanie výšky škody, pretože na jej zistenie podľa súdu nie sú potrebné odborné znalosti - jediný spôsob na zistenie výšky škody, ak nejaká žalobcovi vznikla, je preverenie výsledkov dotknutých súdnych konaní z hľadiska, ktorá zo žalôb bola zamietnutá z dôvodu premlčania, ktoré vzniklo ako dôsledok neprijatia žalôb - aj keď sa toto zisťovanie javí ako práčne a časovo náročné, nie sú naň potrebné žiadne odborné znalosti a žalobcovi nič nebránilo, aby si tieto údaje sám zabezpečil, resp. produkoval v tomto smere nejaký dôkaz. Ďalšie dôkazy označené žalobcom súd nevykonal, keďže z nich vôbec nebolo zrejmé, aké sporné skutkové tvrdenia sa majú navrhovanými dôkazmi preukázať a žalobca ani napriek výzve súdu zo dňa 11.09.2018 (čl. 451) ním navrhnuté dôkazy nedoplnil.

38. Skutkový stav z ostatných predložených dôkazov súd nesumarizoval z dôvodu, že vzhľadom na nižšie uvedené právne posúdenie, z nich nevyplývali žiadne rozhodujúce skutočnosti svedčiace o výške škody resp. danosti príčinnej súvislosti medzi tvrdenou škodou/nemajetkovou ujmom a nesprávnym úradným postupom.

K výroku o čiastočnom zastavení konania

39. Písomným podaním zo dňa 20.02.2012 žalobca „špecifikoval“ petit žaloby tak, že oproti pôvodne podanej žalobe už nežiadal priznať nasledovné nároky :

- náhrade škody špecifikovanej v žalobe pod bodom A.2 (ušlý zisk) - poznámka súdu: uplatnený vo výške 1.899.090,70 €

- náhrade škody špecifikovanej v žalobe pod bodom A.3 (úročenie finančného kapitálu) - poznámka súdu: uplatnený vo výške 738,80 €

- náhrade škody špecifikovanej v žalobe pod bodom A.4 (trovy právneho zastúpenia zaplatené zástupcovi R.. T. a R.. S. za zastupovanie pred ÚS SR) - poznámka súdu: uplatnený vo výške 427,51 €, spolu vo výške 1.900.257,01 €

príčom žalobca v závere uvedeného podania uviedol, že na týchto nárokoch už ďalej netrvá. Uznesením zo dňa 15.03.2012, č.k. 7C/125/2010-242, súd konanie zastavil v časti o zaplatenie istiny 427,51 € na základe uvedeného procesného návrhu, ktorý vyhodnotil ako čiastočné späťvzatie žaloby. O zvyšku procesného návrhu súd nerozhodol. Na pojednávaní dňa 1.10.2018 žalovaný uviedol, že voči zastaveniu konania v súlade s procesným návrhom žalobcu zo dňa 20.02.2012 nenamieta. Procesný návrh žalobcu zo dňa 20.02.2012 súd v súlade s ustanovením § 124 ods. 1 C.s.p. vyhodnotil podľa jeho obsahu ako čiastočné späťvzatie žaloby a rozhodol o tomto procesnom návrhu v časti o ktorej dosiaľ nebolo rozhodnuté (uznesením zo dňa 15.03.2012, č.k. 7C/125/2010-242) podľa § 145 ods. 2 C.s.p. tak, že súd konanie zastavil v časti, v ktorej žalobca zobral žalobu späť (t.j. v časti o zaplatenie sumy 1.899.829,50 €).

Súd vec právne posúdil nasledovne:

40. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza, spočívajúcom v odmietnutí prijatia podania žalobcu zo dňa 19.10.2006.

41. Po čiastočnom zastavení konania v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť a po zastavení konania o žalobe pôvodného žalobcu sú predmetom konania nasledujúce nároky súčasného žalobcu:

- istina tvorenú sumou koncesionárskych poplatkov vo výške 14.775,94 €

- príslušenstvo tvorené sumou poplatkov z omeškania vo výške 37.967.038,44 €

- príslušenstvo tvorené sumou nákladov spojených s uplatnením istiny vo výške 84.033,59 €

42. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je upravená v zákone č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Právomoc súdu na prejednanie a rozhodnutie veci

43. Samotnému súdному konaniu v prípade zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. obligatórne predchádza konanie o predbežnom prerokovaní nároku na náhradu škody, v rámci ktorého štát môže dobrovoľne (bez súdneho konania) nárok na náhradu škody uspokojiť za predpokladu, ak uplatnenú škodu uzná za dôvodnú a preukázanú. Konanie sa začína doručením žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a príslušný orgán štátu má lehotu 6 mesiacov od doručenia žiadosti, aby o uplatnenom nároku rozhodol. Ak v tejto lehote nárok žiadateľa neuspokojí, vznikne žiadateľovi oprávnenie domáhať sa uspokojenia nároku cestou súdu.

44. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

45. Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

46. V prejednávanej veci žalobca pred podaním žaloby nesporne podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

47. Z vyjadrení žalovaného je zrejmé, že MS SR nárok žalobcu neuspokojilo ani čiastočne.

48. Na základe týchto skutočností súd konštatuje, že boli splnené zákonom ustanovené podmienky na to, aby sa žalobca domáhal uspokojenia nároku na náhradu škody na súde.

Námietka premlčania

49. Pred meritórnym posúdením nároku žalobcu sa súd prednostne zaoberal námietkou premlčania, ktorú vzniesol žalovaný.

50. Žalobca podaním zo dňa 31.03.2006 a následne podaniami zo dňa 26.07.2006 a 19.10.2006 doručil Okresnému súdu Prievidza žaloby na DVD nosiči, pričom označený súd žalobcovi zastúpenému advokátom R.. T. listami zo dňa 31.03.2006, 27.07.2006 a 20.10.2006 doručené žaloby na DVD nosiči vrátil s oznámením, že nie je technicky vybavený na ich prijatie.

51. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

52. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

53. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

54. Žalobca tvrdil, že o škode sa dozvedel dňom, kedy sa dozvedel o premlčaní pohľadávok, k čomu podľa žalobcu došlo dňa 24.07.2009. S týmto tvrdením žalobcu nemožno súhlasiť. Podľa realizačných zmlúv k zmluve o postúpení pohľadávok predmetom postúpenia boli pohľadávky, ktoré Slovenský rozhlas viedol vo svojej databáze k 30.06.2005 resp. 31.12.2005. Muselo ísť teda o pohľadávky, ktorých splatnosť nastala pred uvedeným dátumom. Najneskôr sa pohľadávky žalobcu mohli premlčať dňa 31.12.2008, za predpokladu, ak by všetky boli splatné dňom 31.12.2005, čo súd považuje z pochopiteľných dôvodov za vylúčené- a odporujúce obsahu priloženého dátového nosiča; toto by však prichádzalo do úvahy, ak by sa súd stotožnil s názorom žalobcu o momente, kedy sa dozvedel o škode. Podľa súdu sa žalobca mohol dozvedieť o škode jedine z rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť a ktorým by bola niektorá z jeho žalôb zamietnutá pre premlčanie z dôvodu neprijatia žaloby Okresným súdom Prievidza. Takéto skutočnosti v konaní zisťované neboli, preto súd nemôže vyhodnotiť námietku premlčania ako dôvodnú. Názor žalovaného, že premlčacia doba začala plynúť od okamihu nesprávneho úradného postupu nemá oporu v ustanovení § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.

Nárok na náhradu škody.

55. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

56. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

57. K základným predpokladom vzniku nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sa vyžaduje kumulatívne splnenie nasledujúcich predpokladov:

- nesprávny úradný postup resp. nezákonné rozhodnutie orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci
- vznik škody
- príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou/nemajetkovou ujmom.

58. Na to, aby mohol byť žalobca v konaní úspešný musí uviesť všetky rozhodujúce skutkové okolnosti (splniť si povinnosť tvrdenia) vo vzťahu ku všetkým zákonným predpokladom uplatneného nároku a k tvrdeným skutkovým okolnostiam si musí splniť aj dôkaznú povinnosť, t.j. predložiť alebo označiť relevantné dôkazy na preukázanie vlastných tvrdení. Vo vzťahu k dôkazným prostriedkom je navyše povinný už k návrhu na začatie konania pripojiť rozhodujúce listinné dôkazy, s výnimkou tých, ktoré bez vlastnej viny nemohol pripojiť.

59. Vo vzťahu k jednotlivým predpokladom vzniku nároku na náhradu škody súd uvádza nasledovné:
Nesprávny úradný postup.

60. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

61. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov.

62. Žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup Okresného súdu Prievidza súd považoval za preukázaný - konštatoval to Európsky súd pre ľudské práva rozsudkom zo dňa 16.06.2009 ako aj rozhodnutím ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 38/08. Toto medzi procesnými stranami nebolo sporné.

Vznik škody a príčinná súvislosť

63. K jednotlivým položkám uplatneného nároku na náhradu škody súd uvádza nasledovné:

64. Nárok označený v bode 1 písm. a) rozsudku podľa žalobcu pozostáva z istiny pohľadávok vo výške 14.775,94 € a príslušenstva - poplatku z omeškania vo výške 37.967.038,44 €.

65. Žalobca tvrdil, že mu vznikla škoda na istine pohľadávok v dôsledku ich premlčania. Súd sa s takýmto záverom nemôže stotožniť. Z tvrdení sporových strán ako aj z úradnej činnosti súdu je zrejmé, že v konaniach pôvodne podaných na DVD nosičoch sa následne pokračovalo, pričom konajúcemu súdu nie je známy definitívny výsledok žiadneho z dotknutých jednotlivých súdnych konaní. Predmet dokazovania vzhľadom na sporový charakter tohto sporu určujú procesné strany a dôkazy v naznačenom smere žiadna zo sporových strán nenavrholi. Jedine z preskúmania všetkých dotknutých súdnych konaní a ich záverov je možné potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenie žalobcu, že mu niektorá z uplatnených istín nebola priznaná v dôsledku premlčania práva, ktoré nastalo odmietnutím zaregistrovania podaní žalobcu - ak by takýto záver vyplýval z rozhodnutí v dotknutých veciach. Z úradnej činnosti je súdu známe aj to, že vo veciach žalobcu boli vydávané rôzne rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť - časť žalôb bola

zastavená pre nezaplatenie súdneho poplatku, časť odmietnutá pre nedostatočnú špecifikáciu žalobcov, časť zastavená pre späťvzatie žaloby v dôsledku zaplatenia žalovaných nárokov, časť zastavená pre úmrtie žalovaného pred začatím konania, v časti vecí bol vydaný rozsudok. Žalobca nepreukázal, že vo všetkých ním podaných žalobách na Okresnom súde Prievidza boli žaloby zamietnuté z dôvodu premlčania práva, ktoré nastalo odmietnutím zaregistrovania podaní žalobcu- dôkazná povinnosť o tejto skutočnosti zaťažuje žalobcu, keďže žalovaný výšku uplatnenej škody namietal. Súd musí súhlasiť so žalovaným, že pri určení výšky škody v tejto časti nie je možné vychádzať z predpokladu 100 % úspešnosti v súdnom konaní a v následnom exekučnom konaní. Z uvedených dôvodov súd v tejto časti nepovažoval za preukázané, že žalobcovi škoda v ním tvrdenom rozsahu vôbec vznikla.

66. K nároku označenému v bode 1 písm. a) rozsudku - príslušenstvu - poplatku z omeškania vo výške 37.967.038,44 € súd poukazuje na skutočnosť, že zákonom č. 96/2006 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 21.02.2006, t.j. pred uplatnením žalôb na DVD nosiči na Okresnom súde Prievidza došlo k zmene právnej úpravy, ktorá zrušila poplatok z omeškania a namiesto neho zaviedla úrok z omeškania, preto nárok na zaplatenie tohto poplatku žalobcovi ani nevznikol resp. ak existoval v čase postúpenia pohľadávok zanikol skôr, ako sa ho žalobca mohol domáhať súdnou cestou a teda mu ani nemohla vzniknúť škoda spočívajúca v nezaplatení tohto poplatku. Aj vo vzťahu k tomuto nároku preto súd uzatvára, že žalobcovi ním tvrdená škoda nevznikla.

67. Vo vzťahu ku tvrdenej škode titulom vynaložených súdnych poplatkov, trov právneho zastúpenia a nákladov na telekomunikačné, poštovné, administratívne a tmočnicke výdaje súd uvádza, že vzhľadom na to, že aj tento nárok žalovaný poprel, dôkazná povinnosť o existencii tohto nároku a jeho výške zaťažovala žalobcu, ktorý nepreukázal, že v konaniach na Okresnom súde Prievidza, v ktorých mu uplatnená istina nebola priznaná pre premlčanie práva v dôsledku odmietnutia zaregistrovania jeho podaní, mu vznikli označené náklady v uplatnenej výške. Ak aj žalobca vynaložil peňažné prostriedky v ním tvrdenej výške, čo žalovaný nenamietal, v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom môžu byť iba prostriedky vynaložené výlučne na skôr označené konania, pretože vo vzťahu ku konaniam skončeným iným spôsobom súd nevidí žiadnu príčinnú súvislosť týchto prostriedkov k Nesprávnemu úradnému postupu.

68. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal splnenie predpokladov pre vznik nároku na náhradu škody - a to vznik škody v príčinnej súvislosti s Nesprávnym úradným postupom, preto návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

69. Námietku prekážky rozhodutej veci vznesenú žalovaným súd nevyhodnotil ako dôvodnú, pretože predmet konania pred ÚS SR resp. ESLP nebol totožný z predmetom tohto konania- predmetom tohto konania nie je porušenie Ústavy SR, resp. Dohovoru.

70. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

71. Žalovaný mal v konaní plný úspech, preto mu podľa § 255 ods. 1 C.s.p. vznikol nárok na náhradu trov konania. Pretože žalovaný výslovne vyhlásil, že si trovy konania neuplatňuje a zo súdneho spisu žiadne trovy žalovanému nevyplývajú, súd mu ich náhradu s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania nepriznal (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

72. Záverom súd uvádza, že žalobca žiadal, aby súd vykonal znalecké dokazovanie na určenie všeobecnej hodnoty pohľadávok na zaplatenie koncesionárskych poplatkov a ich príslušenstva na účely preukázania výšky škody. K uvedenému súd uvádza, že z vyhlášky MS SR č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku vyplýva, že účtovnou hodnotou majetku sa rozumie hodnota majetku vykazovaná v účtovnej alebo inej evidencii. Určenie účtovnej hodnoty nejakého majetku preto v danom prípade nie je vôbec spôsobilým predmetom znaleckého dokazovania - evidenčná hodnota všetkých pohľadávok, ktoré si žalobcovia uplatnili na Okresnom súde Prievidza nebola v konaní ani neznáma, ani sporná. Vo vzťahu k všeobecnej hodnote pohľadávok (čo je odlišný pojem od účtovnej hodnoty pohľadávok) súd uvádza, že podľa označenej vyhlášky, príloha č. 9, sa všeobecná hodnota pohľadávky sa stanoví takto:

VŠHPO = VHPO . kV [€],

kde:

VŠHPO - všeobecná hodnota pohľadávky [€],

VHPO - východisková hodnota pohľadávky [€],

kV - koeficient vymožitelnosti pohľadávky, pri ktorého výpočte sa zohľadní platobná disciplína dlžníka, jeho obchodná aktivita, dátum splatnosti, objem pohľadávky a zabezpečenie plnenia [-],

pričom koeficient vymožitelnosti, ktorý žalobcovia zároveň žiadali určiť, je pre premlčané pohľadávky $kV = 0,00$ podľa písm. e) prílohy č. 9 označenej vyhlášky. Ak by sme potom vychádzali z premisy tvrdenej žalobcom, že všetky pohľadávky sú premlčané, všeobecná hodnota pohľadávok, určená podľa označenej vyhlášky, nemôže mať inú hodnotu ako 0.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.